

Sygn. akt I A Ca 1177/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Prezes SA Andrzej Niedużak (spr.)
Sędziowie:	SSA Janusz Kaspryszyn SSA Franciszek Marcinowski
Protokolant:	Katarzyna Rzepecka

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 31 lipca 2012 r. sygn. akt I C 1176/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uwzględniając powództwo M. Z., Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 31 lipca 2012 r. zasądził od (...) S.A. na rzecz powódki kwotę 150.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 50.000 zł od dnia 28 października 2011 r. oraz od kwoty 100.000 zł od dnia 27 kwietnia 2012 r. Zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nakazał stronie pozwanej zapłacenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwoty 10.325 zł tytułem kosztów sądowych oraz oddalił powództwo w pozostałej części co do żądanych odsetek ustawowych.

Strona pozwana domagała się oddalenia powództwa, wskazując, że prowadzący pojazd mechaniczny odpowiada na zasadzie winy, a nie ryzyka, jako że powódka była przewożona z grzeczności. Kierujący pojazdem w toku postępowania karnego nie został uznany za sprawcę wypadku komunikacyjnego.

Sąd Okręgowy poczynił szczegółowe ustalenia faktyczne odnośnie do okoliczności, w których doszło do wypadku komunikacyjnego i czynności podejmowanych przez funkcjonariuszy Policji oraz Prokuratora Rejonowego w Ś.. Ustalając okoliczności i przyczyny zdarzenia Sąd odwoływał się do opinii biegłego specjalisty z zakresu kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych.

Dalej Sąd Okręgowy poczynił ustalenia obejmujące skutki wypadku komunikacyjnego dla zdrowia powódki, tj.: rodzaj i rozmiar doznanych obrażeń, cierpień fizycznych i psychicznych, trwale skutki zarówno na ciele jak i na psychice M. Z.. W tym zakresie Sąd przeprowadził dowody z opinii lekarzy specjalistów w dziedzinie neurochirurgii oraz psychiatrii.

Oceniając zgromadzone dowody Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, że kierujący w chwili wypadku pojazdem K. M. jest winny spowodowania wypadku drogowego, w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała. Analizując rozmiar tych obrażeń, długotrwałość procesu leczenia, rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość wielu skutków oraz utratę wielu perspektyw na przyszłość, Sąd Okręgowy uznał żadaną przez powódkę kwotę zadośćuczynienia za odpowiednią. Oddalając powództwo co do części odsetek, Sąd wskazał, że od kwoty 100.000 zł odsetki należą się od doręczenia stronie pozwanej rozszerzonego powództwa.

(...) Zakład (...) złożył apelację zaskarżając wyrok w części zasądzającej od pozwanego na rzecz powódki kwotę ponad 75.000 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 27.04.2012 r. oraz co do kosztów procesu. W apelacji zarzucono:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to: art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 i 445 § 1 k.c. oraz przepisu prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, wybiórczą i niewszechstronną ocenę materiału dowodowego, w szczególności poprzez pominięcie, że przy ustalaniu wysokości odpowiedniej kwoty zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że odpowiedzialność sprawcy za wypadek powódki jest złagodzona, albowiem oparta jest na zasadzie winy oraz, że zachowanie kierowcy nie było jedyną przyczyną sprawczą wypadku, lecz również przyczyną zdarzenia było wbiegnięcie zwierzęcia na drogę przed pojazd, a nadto, że za złagodzeniem obowiązku odszkodowawczego względem powódki również przemawiał sposób zachowania się sprawcy wobec powódki po wypadku;

2. naruszenie art. 14 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i (...) w zw. z art. 481 k.c. poprzez przyjęcie, że pozwany pozostaje w opóźnieniu z żądaniem dalszych 100.000 zł zadośćuczynienia od dnia doręczenia pisma powódki obejmującego to żądanie (27.04.2012 r.), w sytuacji, gdy ustawa przyznaje ubezpieczycielowi termin 30 dni na wypłatę świadczenia liczony od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie.

Wnioski apelacji zmierzały do zmiany zaskarżonego wyroku w pkt I wyroku przez oddalenie powództwa ponad kwotę 75.000 zł wraz z odsetkami od dnia 27.04.2012 r. oraz stosowne do wyników postępowania orzeczenie o kosztach procesu w obu instancjach.

W odpowiedzi na apelację, powódka wносиła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z uzasadnienia apelacji wynika, że strona pozwana nie kwestionuje skutków wypadku na zdrowiu powódki i krzywdy z tym związanej. Zdaniem strony apelującej, sąd orzekający winien był uwzględnić, orzekając o wysokości zadośćuczynienia, złagodzoną przez ustawodawcę odpowiedzialności sprawcy na zasadzie winy, tymczasem przyjął kryteria odpowiedzialności sprawcy opartej o ryzyko. Nadto, zdaniem apelującego, nie uwzględniono całokształtu okoliczności sprawy, w tym faktu, że przyczyną wypadku było również wbiegnięcie zwierzęcia na drogę oraz zasługującego na aprobatę sposobu zachowania się sprawcy wypadku wobec pokrzywdzonej.

Odnosząc się do tak sformułowanych zarzutów, w pierwszej kolejności należy stwierdzić, że w świetle niebudzących wątpliwości ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego, które to ustalenia Sąd Apelacyjny aprobuje i przyjmuje za

własne, wypadek komunikacyjny spowodował prowadzący pojazd K. M. swoim zawinionym zachowaniem. Ustalone okoliczności zdarzenia wskazują, że zasady wymaganej ostrożności, prowadzący pojazd naruszył w sposób rażący.

Odpowiedzialność na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c.) jest surowsza od odpowiedzialności na zasadzie winy (art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.) w tym sensie, że surowsze są przesłanki tej odpowiedzialności. Nie jest natomiast tak, jak oczekuje tego apelujący, że w przypadku odpowiedzialności na zasadzie winy zmniejszeniu ulega obowiązek naprawienia szkody, czy wynagrodzenia krzywdy.

Rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę jest wielki. Sąd Okręgowy prawidłowo go ocenił, a Ubezpieczyciel w apelacji nie kwestionuje. W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny za wystarczające uznaje stwierdzić, że zasądzone zadośćuczynienie jest wyważone, uwzględnia wszystkie okoliczności o charakterze przedmiotowym i podmiotowym. Nie odbiega też od zadośćuczynień zasądzonych zwykle w orzecznictwie sądów polskich w sprawach o zbliżonym charakterze.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalono.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

bp